

ПРОТОКОЛ

№ 664

гр. Разград, 28.10.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**

при участието на секретаря **ГАЛЯ МАВРОДИНОВА**
Сложи за разглеждане докладваното от **ЦВЕТАЛИНА М. ДОЧЕВА**
Гражданско дело № 20213330101352 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ лично и с адв. Г..

ЗА ОТВЕТНИКА адв. В..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ лично.

АДВ. Г.: Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че липсват процесуални пречки по даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАД НА СЪДА: Постъпила е искова молба от Х.И. Д., който твърди, че е работил при ответника до 07.05.2021г на длъжността „*****“ към ОП „Разградлес“, гр.Разград. Преди това, със Заповед № 109 от 25.03.2020г. на директора на ОП „Разградлес“, гр.Разград - инж. Свилен Йорданов, на осн. чл. 195, ал. 1, вр. чл.192, ал.1, предложение първо, вр. с чл. 188, т. 3, вр. чл.190, т.3 и чл.190, т.7, вр. чл.189, ал.1 от КТ, вр. чл.187, ал.1, т.9, вр. чл.186, вр. с чл.126, т.8 (както е посочено в заповедта), от работодателя му било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. След проведени съдебни процедури по обжалване на процесната заповед пред РРС, пред ОС-Разград и пред ВКС, и трите съдебни

инстанции са признали наложеното му наказание и уволнението му за незаконосъобразни и са постановили възстановяването му на работа, считано от датата на отменената заповед на директора на ОП "Разградлес". Решенията влезли в сила от **22.03.2021г.** и от **26.03.2021г.** (в рамките на законоустановеният 14 дневен срок от датата 22.03.2021г - датата на влизане в сила на горепосочените съдебни актове), ищецът е депозирал **заявление, вх. №13-192**, с което уведомил ответника, че от **26.03.2021г.** се явява да заеме длъжността „*****“ към ОП „Разградлес“ за изпълнение на трудовият му договор. По така направеното от него заявление е налице **Заповед № 092/26.03.2021г.**, с която е възстановен на работа на длъжността "*****".

Тъй като към 07.05.2021г. придобил право да прекрати трудовото си правоотношение на основание чл.327, ал.1т. т.12 от КТ, на **02.04.2021г.** депозирал **Уведомително писмо с вх. №РД-13-204 за прекратяване** на трудовото си правоотношение на основание чл.327, ал.1т. т.12 от КТ **считано от 07.05.2021г.**, като поискал от работодателя да му изчисли и нанесе трудовия стаж в трудовата книжка; да изчисли и изплати полагаемото му се обезщетение по чл.222, ал.3 от КТ в размер на 6 брутни месечни работни заплати доколкото в ОП Разградлес, през последните 20 години има повече от 10 години трудов стаж, да му бъдат подготвени съответните документи необходими за представяне пред НОИ при пенсионирането ми.

В процесното уведомително писмо поискал да му бъде разрешено ползването на част полагаемият му се платен годишен отпуск в размер на 28 работни за времето от датата, на която е бил незаконно уволнен и последствие възстановен от съда (**25.03.2020г.**), **до датата - 07.05.2021г.**, доколкото е трудоустроен. Това искане за частично ползване на този отпуск от страна на работодателя не му било разрешено.

Продължил да работи, но в резултат на обстоятелството, че от 26.03. до 31.03.2021г. изпълнявал несвойствени с длъжността на "*****" дейности, получил рецидив и усложнение на оперираното му коляно, за което от 05.04.2021г. му бил издаден болничен лист, за времето от 05 до 18.04.2021г. последствие удължен на два пъти от 19.04 до 08.05.2021г. и от 09.05. до 07.06.2021г. Тези болнични листи негови роднини, надлежно и веднага след издаването им са представяли пред работодателя.

Със Заповед №013 от 05.05.2021г.,считано от 07.05.21г. ответникът прекратил трудовото правоотношение на основание чл.327, ал.1т. т.12 от КТ. Заповедта му била връчена на 13.05.2021г. В нея са определени за изплащане следните обезщетения: На основание чл.222, ал.3 от КТ да му бъдат изплатен размера само на две брутни работни заплати.; На основание чл.224, ал.1 от КТ да ми бъде изплатен неползван платен годишен отпуск за 2021г. в размер на 2 дни.

На 20.05.2021г. ищецът подал сигнал до Изпълнителна агенция - Главна инспекция

по труда, Дирекция "ИТ"- Разград, с искане за извършване на проверка относно незаконосъобразността на процесната заповед на основание идентични с тези изложени в настоящата искова молба.

Аналогично пред ОП Разградлес гр. Разград депозирал, идентично възражение срещу с Заповед №013 от 05.05.2021г с предложение нейната отмяна. Възражението е прието в деловодството на настоящия ответник под вх. № РД-13-323 от 02.06.2021г., но отговор по него няма.

Твърди, че е работил при ответника повече от 10 години през последните 20 години. По тази причина следващото му се обезщетение е в размер на БТВ за срок от 6 месеца, а не от 2 както е постановено в заповедта.

От документите от трудовото му досие в ОП "Разградлес", и с оглед развилите се съдебни производства по гр. д. № 544/2020 на РРС; в. гр. д. № 228/2020, на РОС и к.д. №4199/2020г на ВКС е възстановен на работа от 25.03.2020г, като до 07.05.2021г не е ползвал полагаемият му се за този период платен годишен отпуск, който е в размер не на 2 работни дни, а е 28 работни дни, още повече, че като трудоустроено лице със 74 % намалена трудоспособност считано от 23.10.2020г, по експертно решение № 2448 от 181 /23.10.2020г, съгласно чл.319 от КТ има право на 26 работни дни платен годишен отпуск.

Моли съда да постанови решение и осъди ответника да му заплати обезщетение по чл.222 ал.3 КТ в размер на 6 брутни трудови възнаграждения /7392лв./, 1619.53лв. обезщетение за неползван платен годишен отпуск за 2021г., явяващо се левовата равностойност на 28 трудов дни /за времето от **25.03.2020г до 07.05.2021г**/ и 117.65лв. обезщетение за забава върху горепосочените суми. Претендира първите две суми, ведно със законова лихва и направените деловодни разноси.

Представя:копие от трудов договор № 2/29.02.2016; копие от допълнително споразумение №002/01.04.2016г.;копие от допълнително споразумение №038/14.01.2019г.; копие от допълнително споразумение №055/15.02.2019г.; копие на Заповед № 109 от 25.03.2020г.; копие на Заповед № 008 от 26.03.2021г за за размера на последното брутно месечно трудово възнаграждение;копие на Решение №214/13.08.2020г на Районен съд Разград по гр. д. № 544/2020г; Копие на Решение №118/02.11.2020г на Окръжен съд Разград по в. гр. д. № 20203300500228/2020г,копие на Определение №218/22.03.2021г на ВКС по к.гр.д. № 4199/2020г (публикувано в ЦУБИПСА), копие от молба вх. № ВХ21054777/20.05.2021г на №055/15.02.2019г. Изпълнителна агенция - Главна инспекция по труда, Дирекция "ИТ" – Разград, копие от възражение под вх. № РД-13-323 от 02.06.2021г., копие от Трудова книжка.

Има искане ответникът да бъде задължен да представи трудовото му досие, служебно да се приобщи гр.д. №544/2020 на РРС; да се изиска от Изпълнителна агенция - Главна

инспекция по греда. Дирекция "ИТ" - Разград образуваната от дирекцията преписка по подадения от Х.И. Д. сигнал приет под вх. № ВХ21054777 и становището на органа, да се назначи ССЕ като вещото лице, да отговори на следните въпроси: Колко е общия трудов стаж на ищеца при ответника за последните 20 години , считано до 07.05.2021г.? Какво е било последното БТВ на ищеца за месеца, предхождащ месеца на прекратяване на трудовото му правоотношение и какъв е размера на дължимото обезщетение по 222, ал.3, предложение 2-ро от КТ? При съобразяване на обстоятелството, че ищецът е трудоустроено лице със 74 % намалена трудоспособност считано от 23.10.2020г, какъв е броят на полагаемите му се по КТ работни дни платен годишен отпуск? След уточняване броят на полагаемите се на ищеца по КТ работни дни платен годишен отпуск да изчисли в какъв размер следва да му бъде изплатено дължимото обезщетение чл.224 ал.1 и ал.2, от КТ? След изчисление на дължимите от ответника суми по чл. по 222, ал.3. предложение 2-ро от КТ и по чл.224, ал.1 и ал.2, от КТ, да изчисли размерът на дължимата сума по чл.86 от З'ЗД за времето от 08.05.2021г до 23.06.2021г.

Ответникът ОП Разградлес оспорва исковете. Твърди, че е уважил искането на работника за прекратяване на трудовото правоотношение, поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Според него фактическият състав на разпоредбата на чл.222 ал.3 КТ включва два позитивни елемента - прекратяване на трудовото правоотношение и придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и един негативен - плащането се дължи само веднъж. Правото на увеличения размер е обусловено от допълнителен критерий - работникът да е придобил трудовия стаж при един и същ работодател, преди прекратяване на трудовото правоотношение.

За периода от 22.08.2012г. до 29.02.2016г. страните не са били в трудово правоотношение. Придобилите и упражнили правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст и придобилите и упражнили правото си на пенсия за осигурителен стаж, без оглед възрастта, при прекратяване на последващи трудови правоотношения, нямат право на обезщетение по чл.222 ал.3 КТ, в който ред - в случая бившият вече работодател ОП „Разградлес“ не дължи никакви документи за „регистрация“ правото на пенсия от Х.Д. в ТП на НОИ - Разград. Счита, че е некоректно да се твърди, без да се доказва, че работникът е бил натоварен с несвойствени за длъжността му дейности. За това е искал възстановяване на работното му място, за да работи, а не за да получава обезщетение при настъпване право на пенсиониране.

Работникът не е бил в състояние да извършва работата на *****, тъй като същият има варикозни вени на долните крайници, което е негово общо заболяване.

Вън от същината по настоящото производство е въпросът, че вторият болничен лист не е продължение на първия, както би следвало да бъде. В допълнение - през 2012 г., съгласно Заповед №019/22.08.2012 г. на директора при ОП „Разградлес“, трудовото

правоотношение между двете страни е прекратено именно поради здравословното състояние на ищеца, което не му позволява да върши работата, за която е назначен на основание ТЕЛК решение.

Заповед №013/05.05.2021г. на Директора на ОП „Разградлес“ не е незаконосъобразна. Чрез нея работодателят е удовлетворил заявено потестативно право на работника. Работодателят няма оперативна самостоятелност да не удовлетвори заявеното право, което съгласно съдебната практика следва да бъде зачетено веднага след подаване на заявлението за прекратяване на трудовото правоотношение поради настъпило право на пенсия. В случая обаче, работодателят е приел, че заявеното е под отлагателно условие, а именно - настъпване на основанието - придобиване правото на пенсия на 07.05.2021 г. при подадено заявление от 02.04.2021 г. под Вх.№РД-13-204. Временната нетрудоспособност е неотнوسима. Неотносима е и формата, с която работодателят е удовлетворил искането на Х.И. за прекратяване на трудовото правоотношение. На основание чл.335, ал.1 КТ трудовият договор се прекратява писмено, като законът не сочи конкретно съдържание на писменото волеизявление/акт за прекратяване.

Въз основа на Заявлението на Х.И. Д. до Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е извършена проверка в широк обхват съгласно правомощията на проверяващите. На 25.06.2021 г. е издаден Констативен протокол с изх.№21050081, съгласно който са констатирани две нарушения, които обаче не касаят трудовото правоотношение между страните. Твърдението за неполучен отговор по депозираното от ищеца пред Предприятието Възражение с вх.№РД-13-323/02.06.2021 г. е несъстоятелно. Нежеланието да получи отговора, не може да се равнява и счита за липса на отговор от страна на работодателя.

Досежно претендирания размер: ищецът има отработен пълен месец от преди издаването на заповедта на директора на предприятието за уволнението му. Както непосредствено преди издаването на заповедта за налагането на дисциплинарно наказание, така и след възстановяването на работа, работникът няма пълен отработен месец. В този ред, съгласно назначената съдебно-счетоводна експертиза по Гр. Д. №544/2020 г. на РРС, БТВ е в размер на 997,53лв., като общият размер на претенцията за 6 месеца се следва в размер - 5 985,18 лв., а не предявеният - 7 392лв.

Съгласно Заповед №019/22.08.2012 г. на директора при ОП „Разградлес“ на Х.И. Д. е изплатено обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца.

Във връзка с дължимото обезщетение по чл.222, ал.3 КТ с настоящия отговор прави **възражение за прихващане** до размера на 4529,56лв., представляващи главница по предявен от ОП иск срещу Х.И. Д. за имуществени вреди, поради което моли, съда да спре производството по настоящото дело до влизане в сила на съдебния акт по Гр. Д.

№20213330101086 по описа за 2021 г. на РРС, което дело е насрочено за 29.09.2021 г.

Периодът от уволнението до отмяната му по съдебен ред и възстановяването на работника на предишната му работа се признава за трудов стаж, макар да не е съществувало трудово правоотношение- законова фикция, създадена с разпоредбата на чл.354 ал.1 КТ. През този период работникът реално не престара труд и поради това за него не възниква право на платен годишен отпуск и не му се дължи обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. Правото на платен годишен отпуск е последица от работата по трудово правоотношение, то е в зависимост от характера и тежестта на работата и има за цел възстановяване на работната сила. При възстановяване на работника на заеманата преди уволнението работа, платеният годишен отпуск се определя отново, с оглед на реално положения труд занапред.

По исковете по чл.86, ал.1 ЗЗД същите са неправилно предявени. Съгласно размера явно ищецът търси лихва за забава върху всеки един от главно предявените искове. За претендираното вземане в размер на 7392лв. с правно основание чл.222 ал.3 КТ, за визирания период, искът по чл.86, ал.1 ЗЗД е в размер на 96,51лв.. За претендираното вземане в размер на 1619лв. с правно основание чл.224, ал.1 и ал.2 КТ, за визирания период, искът по чл.86, ал.1 ЗЗД е в размер на 21,15лв.. Не е налице покана по смисъла на чл.86, ал.1 ЗЗД от ищеца до работодателя с оглед размера по главните искове, поради което предявените такива за лихва са неоснователни по размер. Неоснователен е искът по чл.86 ЗЗД по отношение иска по чл.224 КТ при налични 2 дни неплатен отпуск.

Въз основа на горното, счита искове за неоснователни. Претендира за разноски.

Прилагането на личното трудово досие в цялост е неотносимо към повдигнатия правен спор. С оглед годините на работа при ОП „Разградлес“, Х.И. Д. има две трудови досиета. Ищецът е представил копие от трудовата си книжка, което писмено доказателство е достатъчно, а в допълнение иска и назначаване на съдебна експертиза.

Искането за приобщаването на Гр.Д. №544/2020 г. по описа на Районен съд - Разград е също неоснователно. Ищецът сам е приложил съдебните актове, постановени по делото.

Представя: Заповед №019/22.08.2012г., Уведомително писмо с вх.№РД-13-204/02.04.21г.; Уведомително писмо с изх.№РД-13-100/26.04.21г.; Заповед №013/05.05.21г., ведно с обратна разписка; Възражение с вх.№РД-13-323/02.06.21г.; Отговор с изх. №РД-13-126/07.06.21г., ведно с копие от плик с отбелязване за непотърсена пратка; Болничен лист №Е20202762921/05.04.21г.; Болничен лист №Е20210424159/22.04.21г.; Констативен протокол с изх. №21050081/25.06.21г.; Протокол за извършена проверка № ПР2118010/25.06.1 г. от Дирекция „Инспекция по труда“ - Разград; Изчисляване на лихва чрез електронен калкулатор; ИМ и призовка по Гр. Д. №1086/2021г. по описа на РРС.

Исковата молба е редовна и допустима.

1.Предявени са обективно-съединени иски по чл.222 ал.3 пр.2 КТ, чл.224 ал.1-2 КТ и чл.86 ЗЗД.

2.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и задължения:

- по отношение на иска за заплащане на обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст – придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, прекратено трудовото правоотношение,размера на БТВ, продължителността на трудовия стаж при работодателя.

- по отношение на иска по чл.224 КТ – право на отпуск, неползване на такъв или част от него, по години; прекратяване на трудовото правоотношение; твърдение за неплащане на обезщетение за неползван отпуск

- по отношение на претенцията за забава-наличието на забава и нейният начален момент

3.Ответникът оспорва исковите,прави възражение за прихващане. Иска спиране на делото до приключването на гр.д.№1086/21г. на РРС

4.Всички обстоятелства се нуждаят от доказване.

5.Ищецът следва да докаже наличието на прекратено трудовото правоотношение, размера на БТВ за месеца предхождащ уволнението, придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, периодът в който е работил при работодател, периода на неползван платен годишен отпуск Ищецът следва да докаже размера на исковите си, за което са необходими специални знания. Ако счита исковите за неоснователни ответникът, следва да докаже, че е платил твърдените суми или, че липсва основание за плащане-причини.

Направеното възражение за прихващане за дължими суми за обезщетения на работник с евентуално бъдеща реализирана пълна имуществена отговорност е недупостимо,като преждевременно предявено. По аналогия от чл.211 КТ прихващане на дължими от работника суми от реализирана пълна имуществена отговорност може да се прави само въз основа на влязло в сила съдебно решение, каквото няма. Дори и да се приеме за надлежно упражнено /допустимо/ възражението за прихващане, то същото би могло да се уважи безусловно само при насрещни вземания, обезщетяващи една и съща по естеството си вреда.

Направено е и искане за спиране на настоящото производство до приключването на процеса за реализиране на пълната имуществена отговорност на работника по предявен

частичен иск за 4529.56лв. от целия иск от 46805.78лв., с правно основание чл.207 КТ, без ответникът да изложи правни аргументи за необходимостта от спиране. От изброените от закона хипотези и от твърдените от ответника факти за наличието на друго дело, изходът от което ще обоснове евентуалната допустимост на възражението му за прихващане, съдът намира, че ответникът прави искането си за спиране на основание чл.229 ал.1 т.4 ГПК. Това искане е неоснователно. Спорът, предмет на гр.д.№1086/21г. на РРС /за реализиране на пълна имуществена отговорност/ не се явява нито преюдициален по отношение на настоящия спор, с който работникът търси дължими обезщетения при прекратяването на трудовия договор, нито има значение за правилното му решаване.

ДОКЛАДВА приложените към исковата молба писмени доказателства и отговора на ответника с приложените писмени доказателства, представените от Община гр. Разград с молба вх. № от 24.09.2021 година по приложения опис за трудовото досие на ищеца, както и указанията за прилагане с разпореждане № 3144 доказателства.

СЪДЪТ докладва и постъпила молба вх. № 8472/25.10.2021 година, с която ищецът прави изменение на размера на предявените искове, а именно в размер на 7458.00 лв. претендирано обезщетение по чл. 225, ал. 3 от КТ, в размер на 1438.32 лв. обезщетение по чл. 224, ал. 1 и ал. 2 от КТ и сумата 116,15 лв. обезщетение за забава за времето от 08.05.2021г. до 20.06.2021 година.

АДВ. Г.: Нямам възражения по доклада. Нямаме допълнителни доказателствени искания.

АДВ. В.: Нямам възражения по доклада. Във връзка с пълнотата на доказателствения материал досежно възражението на ищеца, че бившия му работодател не е отговорил на възражението му с вх. № РД-13-323/02.06.2021 година, моля да бъде приет касов бон за изпратена пратка, за да се направи връзка датата на изпращане и отговора. Моля да приемете платежни нареждания, които са в изпълнение на заповедта от 05.05.2021 година в изпълнение задължението на бившия работодателя за платено обезщетение в размер на 2 месеца по чл. 223 и чл. 224. Нямам други доказателствени искания.

АДВ. Г.: Към момента нямаме получени по сметка сумата 2602.29 лв. Преводът е нареден на 27.10.2021 година. Кога ще пристигне този превод, не мога да кажа.

АДВ. В.: Нека отложим делото, за да видим дали сумата ще бъде получена от ищеца.

АДВ. Г.: Имахте време от 30.06. да платите сметката. Моля да дадете 10 минути почивка, за да може ищеца да се увери дали има по сметката си преведена сочената в нареждане авансово плащане сума от 2602,29 лв., наредена на 27.10.2021 година.

СЪДЪТ дава 10 минути почивка.

СЛЕД дадената почивка, заседанието продължава в присъствието на страните и вещото лице.

ДОПУСКА изменение на размера на предявените обективно съединени искове от 7392.00 лв. на 7458.00 лв. обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ

НАМАЛЯВА иска от 1619.53 лв. на 1438,32 лв. обезщетение по чл. 224, ал. 1 и ал. 2 от КТ

НАМАЛЯВА иска от 117,65 лв. на 116,15 лв., обезщетение по чл. 86 от ЗЗД, касаещ периода 08.05.2021 г. - 20.06.2021 година.

АДВ. Г.: С оглед представените доказателства и направената проверка, правя изменение на иска, като предявения с предходна молба изменен иск бъде считан така: Предявявам иск за сумата от 4972,00 лв. дължима сума по чл. 222, ал. 3 от КТ, сумата от 1322,03 лв. по чл. 224 от КТ вместо заявената 1438,32 лв., и сумата от 116,15 лв. държим да бъде изплатена същата.

АДВ. В.: Правя възражение за изменение на иска като недопустим.

ДОКЛАД НА СЪДА: Съдът намира направеното второ изменение на исковите за процесуално допустимо, тъй като в разпоредбата на чл. 214, ал. 1 от ГПК законодателят не е указал липсата на правна възможност ищеца да измени размера на исковите си. Същият е указал крайния момент, до който може да стори това, това е приключване на съдебното дирене в първата инстанция, предвид на което, съдът намира и второто изменение /намаляване/ на исковите за процесуално допустими, поради което на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК допуска намаляване на размера на исковите претенции по чл. 222, ал. 3 от КТ от 7458.00 лв. на 4972.00 лв. и обезщетение по чл. 224, ал. 1 и 2 от ГПК от 1438,32 лв. на 1322,03 лв.

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства: заверено копие на заповед № 013 от 05.05.2021 г. за прекратяване на трудовото правоотношение, заверено копие от тр. договор № 2/29.02.2016 г., заверено копие от допълнително споразумение – 3 бр., заверено копие на заповед № 109 от 25.03.2020 г., заверено копие на заповед № 008 от 26.03.2021 г., копие на решение № 214/13.08.2020 г. на РРС, копие на решение № 118/02.11.2020 г. на РОС, копие на определение № 218/22.03.2021 г. на ВКС, заверено копие от молба вх. № ВХ21054777/20.05.2021 г., заверено копие от възражение под вх. № РД-13-323 от 02.06.2021 г., документи за изчисление на сумата по иска по чл. 86 от ЗЗД, заверено копие от трудова книжка на Х.И. Д., представените към отговора писмени доказателства: заповед № 019/22.08.2012 г. на директора при ОП „Разградлес“, уведомително писмо 2 бр., заповед № 013/05.05.2021 г., ведно с обратна разписка, възражение с вх. № РД-13-323/02.06.2021 г. от Х.Д., отговор с изх. № РД-13-126/07.06.2021 г., от ОП „Разградлес“,

ведно с копие от плик с отбелязване за непотърсена пратка, болничен лист – 2 бр., констативен протокол, ведно с протокол за извършена проверка от Дирекция „Инспекция по труда-Разград, изчисляване на лихва чрез електронен калкулатор и тези представени с молба вх. № 7524 от 24.09.2021 година-трудовите досиета на ищеца Х.И. Д. /трудово досие за периода от 2006 г. до 2012 г. и трудово досие от 2016 г. до 2021 година/, както и представените от ищеца с молба вх. № 7811/04.10.2021 г. писмени доказателства-решение № 241/13.08.2020 г. по гр.д. № 544/2020 г.и представените днес такива.

СНЕМА самоличността на вещото лице.

Сн. Ив. К. – 64 год., омъжена, неосъждана, без родство.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

ПРОЧЕТЕ заключението по назначената съдебно счетоводна експертиза.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Поддържам заключението си. За да се изчисли полагаемото се възнаграждение за неизползван отпуск трябва да знаем месечната заплата и средното брутно възнаграждение. Прието е да се ползват 21 работни дни, като съм изчислила заплата и съм получила колко е за един работен ден. На следващата страница съм умножила по 27, защото съм установила, че се полагат 27 работни дни.

АДВ. Г.: Нямам въпроси и възражения по заключението. Да се приеме.

АДВ. В.: Експертизата не следва да бъде кредитирана, досежно изчисляване на лихвата, тъй като периода за който е изчислена не покрива падежа на претендираните обезщетения, който е с начална дата 30.06.2021 година.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на вещото лице.

НА СЪЩОТО да се изплати определения депозит. /изд. РКО от бюджета на съда/

АДВ. Г.: Няма да соча други доказателства.

АДВ. В.: Няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Г.: Моля да бъде уважена исковата претенция на доверителя ми с последните

изменения. Считам, че писмените доказателства доказаха основателността й включително и размера. Заключение на вещното лице подкрепя аргументите ни. Правя едно уточнение и позоваване на решение на съда на ЕС, тъй като в България доскоро имаше от съдия Белазелков решение относно това, всъщност този съдебен състав решението беше, че тогава, когато работника е бил уволнен и след неговото възстановяване, не му се дължи плащане за неизползван платен годишен отпуск. С решение на съда на ЕС по запитване на РС Хасково относно правото на платен годишен отпуск ЕС делигира и практиката по този вид казуси, като решението, което е постановил ЕС е следното: Съдът на ЕС постанови решение, с което признава правото на платен годишен отпуск съответно обезщетение за неизползван такъв за периода на незаконно уволнение. Представям самото решение. Моля да приложите правото на ЕС. Моля да ми бъде дадена възможност за писмени бележки.

АДВ. В.: Смятам, че спрямо ищеца не следва да се приложи по-благоприятната разпоредба за получаване на обезщетението при придобиване право на пенсия. Има прекъсване на стажа и ищеца няма право да получи заплащане на увеличения размер на обезщетението. Искът за обезщетение по реда на чл. 222, ал. 3 от КТ е неоснователен за размера на вече платената сума от 2486,00 лв. и моля иска в останалата му част да бъде отхвърлен. Досежно иска по чл. 224, ал. 1 от КТ моля да отхвърлите изцяло, като се вземе предвид платената сума от 116,29 лв. платени от работодателя, тъй като при отмяна заповедта за уволнение и възстановяване на заеманата длъжност какъвто е случая не се възстановява правото на работника за платен годишен отпуск. Досежно исковете с правно основание чл. 86 от ЗЗД за периода от 08.05. до 23.06.2021 година считам същите за неоснователни и моля да бъдат отхвърлени в цялост, тъй като падежа на дължимите и платени обезщетения е настъпил към 30.06.2021 година, която дата е извън посочения период. Представям списък с разностите.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение на 26.11.2021 година.

ЗАСЕДАНИЕТО приключи в 14.33 часа.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен днес в съдебно заседание.

Съдия при Районен съд – Разград: _____

Секретар: _____